

Wij, ouders van twee kinderen van 4 en 1 jaar oud, weten al sinds jaren dat wij onze kinderen thuisonderwijs willen geven. Wij zijn van mening dat thuisonderwijs een breder, dieper en vooral flexibeler alternatief biedt ten opzichte van regulier ("schools") onderwijs. Uiteraard begrijp ik de zorg van de minister dat het thuisonderwijs van voldoende kwaliteit moet zijn. In de praktijk echter, door het uitwisselen van ervaringen met andere ouders die thuisonderwijs geven of gaan geven, ben ik ervan overtuigd geraakt dat deze mensen bovengemiddeld intensief bezig zijn met de vorming van hun kind, en daardoor ook met hun eigen ontwikkeling als geveer van onderwijs. Ik ben daarom van mening dat de kwaliteit van thuisonderwijs reeds voldoende geborgd is, gedreven door de sterke overtuigingen van ouders die hiervoor kiezen. Aanvullende borging, zoals beschreven in het wetsvoorstel, is daarom naar mijn mening onwenselijk.

Concreet heb ik bezwaren tegen de volgende aspecten:

Het kunnen aantonen van voldoende taalbekwaamheid. Ikzelf ben in Nederland opgegroeid, maar mijn vrouw is Hongaarse. Onze kinderen worden volledig tweetalig opgevoed: ik spreek Nederlands en mijn vrouw Hongaars, en dit hebben we altijd bewust zo gedaan, ondanks dat mijn vrouw ook vloeiend Nederlands spreekt. Daarnaast zijn er in onze vriendenkring een aantal personen die Brits Engels als moedertaal spreken, en wij stimuleren onze kinderen om met hen Engels te spreken. Het resultaat is dat onze oudste zoon (van 4 jaar oud) drie talen vloeiend spreekt. Het aanbieden van een meertalige leef- en leeromgeving is naar onze mening een ontzettend groot voordeel met het oog op de toekomstperspectieven van onze kinderen, en thuisonderwijs is een uitstekend middel om echte meertaligheid, van begin af aan, te realiseren. Het voorstel om Nederlands verplicht te stellen voelt daardoor als een beperking.

Het moeten overhandigen van een jaarlijks onderwijsplan. Eén van de grote voordelen van thuisonderwijs is de flexibiliteit: het biedt ouders de mogelijkheid om de interesses van het kind te volgen, en om bepaalde onderwerpen, in tegenstelling tot klassikaal onderwijs, juist eerder, later, of op een andere manier te behandelen. Wij hebben zelf een naslagwerk aangeschaft dat een volledige samenvatting bevat van alle leerstof van het basisonderwijs, uitgesplitst per vak. Dit gebruiken wij als leidraad, om af en toe te controleren of we naar de juiste einddoelen toewerken. Het jaarlijks moeten beschrijven van de stand van zaken, en hoe wij in het komende jaar het onderwijs gaan invullen, is mijns inziens een significante beperking van de flexibiliteit en creativiteit die bij thuisonderwijs zo belangrijk zijn. Ook het ontwikkelplan voor de ouders die onderwijs geven vind ik absurd: zowel mijn vrouw als ik hebben een degelijke opleiding gevolgd en vinden het niet meer dan normaal dat wij ons hele leven blijven leren. Dit wordt simpelweg van ons verlangd in de huidige maatschappij. Het moeten overtuigen van de onderwijsinspectie van onze didactische vaardigheden zou ik haast komisch willen noemen.

Het reguliere huisbezoek van de onderwijsinspectie. Dit middel is een regelrechte inbreuk op de privacy van het gezin. De zorg is dat het kind geen veilige leeromgeving heeft. Deze zorg kan ik, met wat moeite, delen, maar het middel is buitenproportioneel. Waarom is de minister van mening dat gezinnen waar thuisonderwijs plaatsvindt moeten worden onderworpen aan reguliere inspectie? Vanwaar de extra verdenkingen bij deze gezinnen, ten opzichte van

gezinnen waar geen thuisonderwijs wordt gegeven? Er is naar mijn mening geen duidelijke reden dat kinderen die thuisonderwijs krijgen een minder veilige leefomgeving zouden hebben, puur vanwege het thuisonderwijs. ELK kind heeft recht op een veilige omgeving. Als alleen kinderen die thuisonderwijs krijgen STELSELMATIG worden gecontroleerd, heeft deze maatregel alles weg van discriminatie.

Ik vraag u daarom bij dezen om het wetsvoorstel te verwerpen.